EURÓPSKY PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

NÁVRH SPRÁVY

o delegácii LIBE do Talianska

18. a 19. septembra

(núdzový stav kočovných táborov)

SPRAVODAJCA: Gérard DEPREZ

(Dôležité upozornenie: Prílohy I a II sú zverejnené v samostatných dokumentoch)

OBSAH

SPRÁVA DELEGÁCIE.....3-21

1. Delegácia:

7. júla 2008 Európsky parlament rokoval o otázke na ústne zodpovedanie, ktorá sa predovšetkým týkala rozhodnutia talianskej vlády uskutočniť „sčítanie ľudu“ hlavne ľudí rómskeho pôvodu, ktorí žijú v kočovných táboroch v regiónoch Latium, Campania a Lombardsko.
Uznesenie, ktorým sa skončilo plenárne rokovanie, bolo schválené 10. júla 2008 a konferencia predsedov oprávnila Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (LIBE) k vyslaniu delegácie do Ríma, ktorá sa mala stretnúť s národnými a miestnymi orgánmi s cieľom získať lepší obraz o situácii kočovných táborov, na základe najnovších núdzových opatrení, ktoré schválila talianska vláda.

Krátky prehľad hlavných udalostí, týkajúcich sa tejto otázky pred návštevou delegácie LIBE, je zhrnutý na konci tejto správy.

Výber úradných dokumentov, ktoré sa zaoberajú núdzovou situáciou kočovných táborov v Taliansku, je uvedený v prílohe 1. Príloha 2 popisuje príspevky od mimovládnych organizácií.

Berúc do úvahy pracovnú záťaž prekladateľských služieb ku koncu legislatívneho obdobia EP nebude možné zabezpečiť úplný preklad príloh I a II.

Členmi delegácie boli:
Gérard DEPREZ (predseda Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a vedúci delegácie), Lívia JÁRÓKA (PPE-DE), Claudio FAVA (PSE), Viktória MOHÁCSI (ADLE), Els DE GROEN-KOUWENHOVEN (Zelení), Roberta ANGELILLI (UEN) a Giusto CATANIA (GUE).

Nasledujúci poslanci EP sa taktiež zúčastnili všetkých prác delegácie alebo ich časti:
Alfredo ANTONIOZZI (PPE-DE), Mario BORGHEZIO (UEN), Armando VENETO (PPE-DE), Fabio CIANI (ADLE), Roberto FIORE (NI), Monica FRASSONI (Zelení), Elisabetta GARDINI (PPE-DE), Marian-Jean MARINESCU (PPE-DE), Maria Grazie PAGANO (PSE), Luca ROMAGNOLI (NI), Senastiano SENZARELLO (PPE-DE), Adina-Ioana VALEAN (ADLE), Renate WEBER (ADLE), Stefano ZAPPALÀ (PPE-DE).

2. Návšteva

Návšteva sa uskutočnila v období od 18. do 20 septembra 2008 a v tejto súvislosti mala delegácia EP možnosť stretnúť sa s poslancami oboch talianskych komôr, s talianskym ministrom vnútra, s primátorom Ríma, s talianskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov a s niekoľkými mimovládnymi organizáciami.

Vzhľadom na uznesenie EP z 10. júla 2008 sa delegácia LIBE zamerala hlavne na nasledujúce otázky (spadajúce do kompetencie výboru LIBE):

- riziko priamej alebo nepriamej diskriminácie (článok 13 Zmluvy o ES), ktoré môže vzniknúť zo sčítania ľudu, vykonaného z dôvodu verejnej bezpečnosti, so zameraním sa na kategórie ľudí akými sú kočovníci RÓMSKEHO pôvodu;
- ochrana ľudských práv a predovšetkým práv maloletých;
- vyhostenie občanov EÚ z dôvodov, ktoré nie sú v súlade s európskymi zákonmi, predovšetkým smernicou č. 38/2004 (táto otázka je taktiež predmetom špecifickej iniciatívnej správy LIBE, týkajúcej sa situácie vo všetkých členských štátoch EÚ a dotazník bol odoslaný všetkým vnútroštátnym parlamentom);

18. september 2008

1. Stretnutie so zástupcami národného parlamentu[1]

Delegácia sa najprv stretla s predsedom a s podpredsedom Výborov národného parlamentu pre ústavné veci a európske veci a s nasledujúcimi zástupcami talianskeho parlamentu ([2])
- Rossana BOLDI (predsedkyňa Výboru pre európske veci, senát (LEGA NORD))
- Mario PESCANTE (predseda Výboru pre európske veci, komora (PDL))
- Domenico BENEDETTI VALENTINI (podpredseda Výboru pre ústavné veci, senát (PDL))
- Roberto ZACCARIA (podpredseda Výboru pre ústavné veci, komora (PD))

Tohto stretnutia sa zúčastnili aj nasledujúci poslanci parlamentu: Sandro GOZI (Deputato - PD) Maurizio TURCO (Deputato Radicals - PD), Rita BERNARDINI (Deputato Radicale - PD), SANTINI (Senatore PDL), MARINARO (Senatrice PD)

Talianska strana otvorila toto stretnutie uvítacím prejavom zdôrazňujúc ochotu viesť dialóg s delegáciou LIBE, predovšetkým o:
- vnútornej bezpečnosti a diskriminácii (BOLDI),
- vplyve rozšírenia na krajiny, ako napríklad Rumunsko (PESCANTE),
- posilnení základných práv (VALENTINI),
- potrebe čo najskôr overiť súlad talianskej legislatívy so zásadami EÚ (ZACCARIA) tak, ako to nedávno urobila talianska vláda v súvislosti s tromi návrhmi „legislatívnych dekrétov“, ktorými sa vykonáva smernica o postavení utečencov, zlúčenia rodiny a slobody pohybu občanov Európy.

Vo svojej odpovedi na tieto odkazy predseda DEPREZ zdôraznil, že delegácia LIBE sa zamerala na posilnenie dialógu medzi európskymi a národnými zákonodarcami a zároveň v plnej miere rešpektuje ich nezávislosť.
Z tohto pohľadu vysvetlil, že výbor LIBE sa predovšetkým zaoberal nedávno schválenými talianskymi právnymi predpismi ustanovujúcimi ako „priťažujúcu okolnosť“ akéhokoľvek trestného činu jednoduchú skutočnosť, že páchateľ sa v čase páchania trestného činu na území Talianska zdržiaval ilegálne. Podľa LIBE a Európskej komisie a právneho servisu Európskeho parlamentu sa takéto ustanovenie zdá byť diskriminačné a zdá sa byť v protiklade so zásadami ES o voľnom pohybe občanov EÚ.
Z toho istého pohľadu sa predseda Deprez odvolal na návrh „legislatívneho dekrétu“, ktorým sa vykonáva smernica č. 2004/38 (o slobode pohybu a pobytu občanov EÚ), ktorý nemusí byť v súlade s právnymi predpismi ES.

Slova sa ujali nasledujúci účastníci:
- Luca ROMAGNOLI, ktorý zdôraznil tú skutočnosť, že v Taliansku ľudia, ktorí nie sú jeho občanmi, využívajú viac práv a zariadení, než talianski občania, napríklad neplatia dane a správne poplatky. Na podporu svojho tvrdenia predložil priložený prehľad;

[1] Zvukový záznam zo stretnutia sa nachádza na adrese: http://www.radioradicale.it/scheda/262587/incontro-del-comitato-per-le-liberta-civili-la-giustizia-e-gli-affari-interni-del-parlamento-europeo-con-i

[2]

- Giusto CATANIA sa odvolal na názor, ktorý doručil právny servis EP, o priťažujúcej okolnosti a na jeho diskriminačný charakter a podčiarkol skutočnosť, že v súčasnosti sa neodôvodnene dramatizujú bezpečnostné aspekty spojené s prítomnosťou cudzincov v Taliansku;
- Els DE GROEN-KOUWENHOVEN zdôraznila svoje prekvapenie ohľadom protichodných správ, vyplývajúcich z talianskeho „bezpečnostného balíka“. Zatiaľ čo podľa talianskej vlády sa „bezpečnostný balík“ a najmä nedávne „mimoriadne nariadenia“ zameriavajú hlavne na úplnú integráciu Rómov, iná informácia vyplýva zo správy Agentúry pre základné práva a z iných zdrojov, podľa ktorých podniknuté opatrenia mali predovšetkým represívny charakter poukazujúc na kruté zaobchádzanie s rómskymi deťmi zo strany „Carabinieri“ ([1]) ;

Prejav pani DE GROEN-KOUWENHOVENOVEJ prerušili niekoľkí talianski poslanci národného a Európskeho parlamentu a predseda DEPREZ ju vyzval, aby sa zamerala na otázky týkajúce sa právnych predpisov. Následne zopakovala obavu Európskeho parlamentu a Európskej komisie o možnej diskriminácii medzi európskymi občanmi v prípade vyhostenia z kočovných táborov.

Predsedkyňa BOLDI stigmatizovala vyhlásenia pani DE GROEN-KOUWENHOVENOVEJ ako absolútne nepodložené a predseda PESCANTE reagoval tak, že sa spätne odvolal na tieto obvinenia ako na zlý príklad mentality krajiny pani DE GROEN-KOUWENHOVENOVEJ.

Podpredseda ZACCARIA, ktorý ihneď potom zakročil, upozornil prítomných na skutočnosť, že pani DE GROEN-KOUWENHOVEN nikoho neobviňovala, ale sa len odvolávala na vonkajšie zdroje.
Potom požiadal prítomných, aby sa zamerali na špecifický charakter talianskeho právneho rámca opatrení civilnej ochrany „mimoriadnych nariadení“ z mája 2008, ktoré vyžadujú odtlačky prstov kočovníkov a ktoré boli založené. Tento druh mimoriadnych opatrení, aj keď administratívneho charakteru, môže dočasne pozastaviť uplatnenie riadnych právnych predpisov. Podľa podpredsedu ZACCARIA boli tieto „nariadenia“, aspoň v prvej fáze ich existencie, zavádzané rozporuplne a vyvolali vážne obavy mimo krajiny aj v rámci nej.
Právna situácia sa objasnila až v druhej fáze tým, že minister vnútra schválil vysvetľujúce „usmernenia“, ktoré predtým schválil vnútroštátny orgán pre ochranu údajov („Garante“).

Senátor SANTINI následne pripomenul, že v predchádzajúcom legislatívnom období Európskeho parlamentu bol spravodajcom pre smernicu o slobode pohybu občanov Európy. Bohužiaľ, v tom čase neexistovala žiadna predstava o možnom pohybe stoviek tisícov občanov Európy tak, ako k tomu došlo po rozšírení EÚ o nové členské štáty EÚ. Preto smernica č. 2004/38 by nemala zohľadňovať len situáciu Rómov, ale taktiež situáciu mnohých iných menšín.

Podpredseda VALENTINI prítomným pripomenul, že objektívna núdzová situácia existovala už za predchádzajúcej vlády. Vzal na vedomie otázku vznesenú ohľadom zákona o „priťažujúcich okolnostiach“, ale informoval prítomných o tom, že súd Latiny nedávno predložil tento prípad talianskemu ústavnému súdu, takže čoskoro bude k dispozícii konečný právny názor. Taktiež potvrdil tú skutočnosť, že všetky komunity, ktoré sa zdržujú na území

[1] V súčasnosti sa čaká na súdne vyšetrovanie ohľadom tejto skutočnosti.

Talianska, by si mali byť pred zákonom rovné.

Pani WEBER sa taktiež zamerala na priťažujúcu okolnosť. Uviedla, že v trestnom práve sa vo všeobecnosti priťažujúca okolnosť spája so špecifickým správaním predmetnej osoby a nie s jej postavením. Uviedla situáciu možného výkladového rozporu medzi talianskym ústavným súdom a Európskym súdnym dvorom.

Pani MOHÁCSI položila niekoľko otázok:
- na akom základe sa rozhodlo o zameraní sa na určitú sociálnu skupinu (kočovníci),
- prečo Taliansko neuvádza Rómov ako národnostnú menšinu,
- či sa celý „bezpečnostný balík“ alebo len jeho časť predložil na ústavný súd,
- či sú vnútroštátni poslanci parlamentu toho názoru, že „bezpečnostný balík“ správne zaobchádza s občanmi Európy, so štátnymi príslušníkmi tretích krajín a s osobami bez štátnej príslušnosti.

Pani JÁRÓKA sa spýtala, koľko rómskych detí odňali talianske úrady ich rodičom a vzniesla otázku automatického vyhostenia občanov Európy za trestné činy, ktoré sú stíhateľné len dvomi rokmi väzenia.

Senátorka MARINARO vyzdvihla dôležitosť integrácie menšín a zlepšenia medziparlamentného dialógu, prípravy budúcich stretnutí z hľadiska precíznejšieho zamerania sa na otázky, ktoré majú byť prerokované. Svoju reč ukončila tým, že ocenila podporu zo strany Európskej komisie.

Pani ANGELILLI označila takéto stretnutie za plodné a ocenila iniciatívu vlády zameranú na predloženie návrhu právnych predpisov Európskej komisii. Pokiaľ ide o organizačné hľadisko takéhoto druhu stretnutí, považovala za zaujímavé, preložiť dané dokumenty (napríklad mimoriadne nariadenia vlády a názor Červeného kríža).
Odvolávajúc sa na názor právneho servisu Európskeho parlamentu zdôraznila tú skutočnosť, že priťažujúca okolnosť by sa mohla spochybniť v prípade občanov EÚ, ale mohla by sa považovať za legálnu, ak sa uplatní vo vzťahu k štátnym príslušníkom tretích krajín.
Nakoniec sa zaoberala kritickou situáciou rómskych detí, ktoré sú prakticky opustené.

Pan MARINESCU zaujal negatívny postoj k tomu, čo predseda PESCANTE tvrdil o bezpečnostných problémoch spojených s prístupom Rumunska do EÚ vzhľadom na to, že rumunská komunita je jednou z najaktívnejších a najintegrovanejších komunít v Taliansku. Problémy existujú, ale nie je ich možné zovšeobecňovať. V tomto smere položil dve otázky: čo je skutočným cieľom „sčítania ľudu“? Ak existuje skutočná núdzová sociálna situácia, ako ju orgány plánujú riešiť?

Predseda BOLDI **zdôraznil** základnú potrebu zabezpečiť totožnosť každej osoby a predovšetkým detí, aby sa bolo možné vyhnúť ich zneužívaniu zo strany zločineckých sietí.

Pán GOZI uviedol, že Taliansko čelí štrukturálnemu problému, ktorý je sotva možné vyriešiť mimoriadnymi opatreniami.
Delegáciu LIBE informoval o tom, že opozícia hlasovala proti schváleniu legislatívnych dekrétov na základe tých istých argumentov, ktoré vzniesla delegácia LIBE a Európska komisia, predovšetkým pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť.

Odvolávajúc sa na taliansku transpozíciu smernice č. 2004/38 bol toho názoru, že obrátenie dôkazného bremena pre občana Európy (ktorý by podľa jedného z dekrétov mal predložiť dôkaz o legálnosti svojich finančných zdrojov) nie je v súlade so smernicou. Okrem toho, chýbajúca registrácia po troch mesiacoch pobytu v Taliansku nie je dôvodom na vyhostenie občana EÚ.

Podpredseda VALENTINI, ako odpoveď pani JÁRÓKOVEJ pripomenul, že o každom vyhostení by mal rozhodnúť sudca a nie správny orgán. Ako odpoveď pani MOHÁCSIOVEJ pripomenul, že talianske opatrenia neboli zamerané na špecifickú menšinu a že integrácia je v každom prípade dvojsmerný proces, ktorý si od každého vyžaduje úprimnú vôľu začleniť sa do talianskej spoločnosti.

Predseda BOLDI ukončil toto stretnutie so slovami, že išlo o plodné stretnutie a že by sa mali zorganizovať aj ďalšie takéto stretnutia, ktoré by sa možno mali vo väčšej miere zamerať na dané otázky a mali by byť vopred pripravené tak, aby sa posilnili vzťahy medzi vnútroštátnymi a európskymi poslancami.

2. Stretnutie s verejnými organizáciami a mimovládnymi organizáciami

Po privítaní všetkých inštitúcií a mimovládnych organizácií predseda DEPREZ vzniesol sériu otázok, napríklad:
1) presná úloha, ktorú zohrávajú v súvislosti so sčítaním ľudu v kočovných táboroch;
2) ako boli získavané údaje počas sčítania ľudu,
3) ako posudzujú situáciu Rómov v Taliansku a ako sa zabezpečuje ochrana ľudských práv a občianskych slobôd.

Zástupca UNCHR, Paolo ARTINI, uviedol, že 20 % zo 160 000 Rómov v Taliansku pochádza z Balkánu a že nie je možné ich vyhostiť, pretože môžu byť považovaní za žiadateľov o azyl. Odsúdil vzrastajúcu atmosféru rasizmu a xenofóbie v niektorých častiach talianskej spoločnosti a všeobecnejšie odsúdil rastúcu ľahostajnosť verejnosti ohľadom situácie štátnych príslušníkov tretích krajín.
Bohužiaľ, talianske orgány nevykonávajú skutočnú integračnú politiku a okrem toho neodsudzujú dostatočne dôrazne, ako by mali, rasistické činy a niekedy aj prípady zlého zaobchádzania a násilia zo strany príslušníkov orgánov činných v trestnom konaní. Spomenul „chartu o Rómoch“ UNCHR a uviedol, že hlavná zodpovednosť za súčasnú situáciu by mala byť pripísaná nedostatku politickej vôle a vôle politikov;

Zástupca UNICEF, SALVAN, vysvetlil, že UNICEF spustil kampaň proti všetkým formám diskriminácie a za práva detí a zorganizoval niekoľko stretnutí a rozhovorov s ministrom MARONIM o možnom dosahu „bezpečnostného balíka“ a „mimoriadnych nariadení“. Zdôraznil potrebu budovať na reálnom dialógu s rómskou komunitou a taktiež to, aby Taliansko formálne uznalo Rómov ako štátnych príslušníkov v zmysle dohovoru Rady Európy. Trval na potrebe účinnej integračnej politiky prostredníctvom podpory školskej dochádzky, práce, práv detí, zdravia, bývania, atď.

Zástupca Talianskeho Červeného kríža (TČK), CAPUANO, uviedol, že TČK pracuje pre mimoriadneho vládneho komisára ako sprostredkovateľ a že v súvislosti so sčítaním ľudu

zohráva aktívnu úlohu len v Ríme. TČK sa nezúčastňuje sčítania ľudu v Neapoli a v Miláne. Červený kríž v týchto mestách podporuje zdravotníctvo.
V Ríme Červený kríž zozbieral „oznámenia“ (karty obsahujúce informácie o zdraví, meno, priezvisko, atď.) od dobrovoľníkov, ktorí sa zúčastnili sčítania ľudu a taktiež rozdal špecifické karty, ktoré im umožnili voľný prístup k zdravotníckym a občianskym službám v Ríme.
Pokiaľ ide o sčítanie ľudu, Červený kríž konal v 36 prípadoch osídlení, zväčša nepovolených, a zameriaval sa hlavne na zraniteľných ľudí. TČK bude priamo zhromažďovať údaje o súčasnej situácii do polovice októbra.
Podľa Červeného kríža nebolo potrebné získavať odtlačky prstov a všetky osobné údaje spravoval pracovník TČK pre ochranu údajov. K týmto údajom je prístup povolený len za prísnych podmienok (napríklad pre sudcov pri trestných vyšetrovaniach).
Jedna verzia s anonymnými údajmi bude odoslaná inštitútu pre účely štatistického spracovania.
Týmto TČK interpretuje svoje poslanie ako spôsob udelenia totožnosti 2 500 osobám v zraniteľnej situácii.

Pán CAPUANO potom odpovedal na niekoľko otázok, ktoré položili pani DE GROEN-KOUWENOVEN, pani VALEAN, WEBER, pán ROMAGNOLI, BORGHEZIO a pani FRASSONI.

Zástupkyňa OPERA NOMADI, pani LUONGO, predložila niekoľko všeobecných údajov o charaktere rómskej menšiny, pričom pripomenula, že prítomnosť Rómov v Taliansku sa datuje od 14. storočia, 60 – 70 % týchto ľudí má menej než 18 rokov a že očakávaná dĺžka života je v priemere o 20 rokov kratšia v porovnaní s ostatnými ľuďmi. Ľudia so školským vzdelaním predstavujú menšinu a veľmi často sa v prípade opustených alebo zneužívaných detí stáva, že sú odňaté rodičom a umiestnené v inštitútoch.

Zástupca AMNESTY INTERNATIONAL odsúdil vzrastajúci rasizmus a xenofóbiu v niektorých oblastiach verejnej mienky v Taliansku (jav, ktorý znepokojuje aj niekoľko verejných orgánov na vysokej úrovni) a vzrastajúcu atmosféru strachu a nenávisti proti štátnym príslušníkom tretích krajín. Domnieval sa, že tieto znepokojujúce trendy v rámci verejnej mienky čiastočne podporujú niektoré politické strany a zavádzajúca komunikácia s verejnosťou o cieľoch „bezpečnostného balíka“ a o mimoriadnych nariadeniach.

Zástupca CARITAS uviedol, že podľa organizácie Opera Nomadi tu žije 200 000 Rómov, zatiaľ čo taliansky minister vnútra hovoril o 130 000 Rómoch, z ktorých približne 50 % tvoria občania Talianska. Bohužiaľ, posledné všeobecné sčítanie ľudu v Taliansku sa uskutočnilo v roku 1995. Podľa Caritas existuje diskriminácia. Tejto otázke sa roky nevenovala pozornosť a v súčasnosti exploduje; zástupca Caritas taktiež hovoril o rôznych druhoch táborov, niektoré sú povolené, niektoré nie, a niektoré spravuje rímsky kraj.

Zástupca COMUNITA DI ST EGIDIO, Paolo CIANI, spomenul, že sám minister MARONI prehlásil počas parlamentného vypočúvania 25. júna, že „požiadali sme prefektov o zozbieranie odtlačkov prstov všetkých, vrátane neplnoletých osôb“ a že tlač túto správu poskytla verejnosti. Okrem toho, po tomto vyhlásení mimoriadny vládny komisár začal v Neapole s odtlačkami 350 osôb (z ktorých 50 bolo neplnoletých). Tento postup bol neskôr zastavený z dôvodu kritiky, ktorú vzniesli európske orgány (Európsky parlament a komisár

Rady Európy pre ľudské práva). Pán CIANI preto potvrdil, že „usmernenia“ schválené 23. júla poskytli správnu interpretáciu spôsobu, akým by „mimoriadne nariadenia“ mali byť aplikované. Bohužiaľ, tieto usmernenia neboli zverejnené, a to ani na tlačovej konferencii, čo viedlo k zmätku a k problémom pre ľudí, ktorí majú záujem o ich uplatnenie.

Pani GRAZIANO, zástupkyňa ARCI pripomenula, že Rómovia sú najväčšou európskou menšinou a preto by sa tento problém mal riešiť na úrovni Európskej únie. Taktiež bola toho názoru, že ak skutočným cieľom bolo lepšie začlenenie tejto komunity do talianskej spoločnosti, potom ministerstvo sociálnych vecí by bolo lepšou alternatívou. Zdôraznila tiež, že lepším spôsobom integrácie Rómov by bolo oboznámenie zástupcov komunity s integračnými programami prostredníctvom boja proti zneužívaniu detí a eliminácie všetkých foriem „getoizácie“.

GUARNERI, zástupca asociácie „Roma and Sinti insieme“ pokračoval v zmysle predchádzajúcich rečníkov a uviedol, že neexistuje skutočné zaangažovanie rómskej komunity, ktorá sa cíti vylúčená z akejkoľvek formy dialógu. Zdôraznil skutočnosť, že Rómovia by nemali byť diskriminovaní ani na základe zjavnej „pozitívnej“ diskriminácie. Taktiež spochybnil súčasnú európsku politiku v tejto oblasti a nedostatok transparentnosti konečného cieľa 250 milióna EUR, ktoré Európske spoločenstvo rozdelilo členským štátom s cieľom riešiť mimoriadnu situáciu Rómov na európskej úrovni.

Piatok 19. september 2008

Stretnutie s „Garante“ – talianskym Úradom pre ochranu údajov.

Prezident „Garante“, prof. Francesco PIZZETTI [1] (Úrad pre ochranu údajov), sprevádzaný pánmi PAISSANOM a CHIARAVALLOTIM z toho istého úradu a generálnym tajomníkom BUTTARELLIM privítal delegáciu LIBE.
Prof. PIZZETTI informoval delegáciu o tom, že Úrad pre ochranu údajov ihneď po schválení „mimoriadnych nariadení“ požiadal prefektov v postavení „mimoriadnych komisárov“, aby poskytli informácie o tom, ako sčítanie ľudu previesť. Keďže sa z prijatých odpovedí zdalo, že prefekti vykonávajú „nariadenia“ rôznymi spôsobmi, Úrad pre ochranu údajov kontaktoval kabinet ministra vnútra, aby sa zabezpečilo konzistentné vykonávanie „nariadení“. S týmto cieľom sa ministerstvo vnútra rozhodlo vydať „usmernenia“ berúc do úvahy názory talianskeho Úradu pre ochranu údajov a úradov pre ochranu údajov EÚ, predovšetkým vylučujúc špecifické databázy a vytváranie profilov.
Z toho istého hľadiska taliansky Úrad pre ochranu údajov a ministerstvo vnútra, s cieľom vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii na základe národnosti, súhlasili s tým, že nebudú zhromažďovať etnické údaje a údaje týkajúce sa náboženstva, a že údaje týkajúce sa zdravia budú zhromažďovať len na dobrovoľnom základe.

V tejto súvislosti Úrad pre ochranu údajov poznamenal, že odtlačky prstov by sa mali brať len vtedy, ak nie je možné identifikovať osoby iným spôsobom odlišujúc neplnoleté osoby vo veku 6 rokov (bežné právo ustanovuje, že orgány činné v trestnom konaní môžu neplnoletú osobu požiadať o odtlačky prstov a ak k tomu príde, prokurátor podnikne kroky, avšak

[1] http://www.garanteprivacy.it/garante/navig/jsp/index.jsp, Piazza di Monte Citorio n. 121 00186 Roma, *E-mail*: garante@garanteprivacy.it, Tel: (+39) 06.69677.1

v usmerneniach sa uvádza, že bez predchádzajúceho povolenia prokurátora nie je možné zobrať odtlačky prstov neplnoletej osobe). Ďalej by sa mali rozlišovať medzi neplnoletými osobami vo veku od 6 do 14 rokov, neplnoletými osobami vo veku od 14 do 18 rokov a dospelými.

Spolupráca medzi ministerstvom a Úradom pre ochranu údajov pokračovala a keď Úrad pre ochranu údajov nakoniec obdržal usmernenia, požadoval ich zverejnenie.
Úrad pre ochranu údajov tiež žiadal zničenie nelegálne získaných údajov, nevytvorenie žiadnej databázy a vykonanie primeranej kontroly.
V odpovedi na otázky poslancov EP profesor PIZZETTI vysvetlil, že:
- Úrad pre ochranu údajov bude vykonávať kontrolu na mieste len na požiadanie subjektov, ktorých sa údaje týkajú, aby zistil, či sa usmernenia správne aplikujú;
- Úrad pre ochranu údajov zatiaľ nedostal žiadnu sťažnosť od osoby, ktorá by tvrdila, že jej údaje boli zneužité;[1]
- k získavaniu odtlačkov prstov a údajov o etnickej príslušnosti a náboženstva došlo len v Neapoli v čase, keď začalo sčítanie ľudu; Úrad pre ochranu údajov zakročil a túto činnosť zastavil. V Ríme prefekt pred začatím sčítania ľudu čakal na zásah Úradu pre ochranu údajov a v Miláne boli odobrané odtlačky prstov len 4 osobám v rámci trestných vyšetrovaní.

Stretnutie s Giannim ALEMANNOM, primátorom Ríma

Po srdečnom privítaní delegácie LIBE primátor ALEMANNO zdôraznil, že:
- situáciu kočovných táborov už nie je možné tolerovať a je potrebné podniknúť mimoriadne opatrenia
- tieto opatrenia budú podniknuté pod dozorom mimoriadnych komisárov a pri zabezpečení plnej ochrany ľudských práv, nediskriminácie a bezpečnosti zainteresovaných ľudí
- mnohí z ľudí, ktorí žijú v kočovných táboroch, sú talianskymi občanmi, iní sú občanmi EÚ a iní zas nie sú občanmi EÚ v situácii, ktorú je ešte potrebné overiť (bez ohľadu na etnickú príslušnosť alebo iné otázky);
- je potrebné poskytnúť pomoc a postarať sa o integráciu kočovníkov s cieľom naplánovať takýto druh intervencie,
- v prvom rade je potrebné získať viac informácií o kočovníkoch (ako odpoveď na otázku poslanca EP pána CATANIU o skutočnosti, že školské programy sa už začali realizovať, ale že neboli podniknuté žiadne kroky týkajúce sa školskej dochádzky detí kočovníkov a otázky o potrebe urgentného zásahu v táboroch);
- opatrenia predpokladané predchádzajúcou správou mesta zostali zachované, čakajúc na ukončenie sčítania ľudu, ktoré sa predpokladá v polovici októbra; následne prefekt, ktorý má všetku právomoc vo vzťahu k integrácii kočovníkov na základe opatrení schválených

[1] *-poslanci EP sa vo všeobecnosti pýtali na tieto oblasti: proporcionalita a potreba opatrení a vyhlásenia výnimočného stavu, čo sa stalo v období od zavedenia opatrení až po vydanie usmernení; rozdiel medzi údajmi od TČK a úradov (Catania); ako s údajmi zaobchádza CRI a či Úrad pre ochranu údajov vykoná kontrolu toho, či sa s údajmi zaobchádza v súlade s usmerneniami (Fava); či sa údaje o neplnoletých osobách získavajú v súlade s talianskym bežným právom alebo či sa sa uplatňuje z neho výnimka (Renate Weber); viac informácií o údajoch získaných počas sčítania ľudu (Mohacsi); odoberanie odtlačkov prstov neplnoletým osobám, aké sú sociálne dôvody sčítania ľudu, aké sú zásahy Úradu pre ochranu údajov (Agnoletto); atď.(dostupné odpovede sú uvedené vyššie v prehláseniach Úradu pre ochranu údajov)*

vládou, začne so sériou zásahov v oblasti integrácie, bývania, školskej dochádzky, školení, práce, atď.;

Primátor ALEMANNO tiež uviedol, že po zhromaždení údajov ich bude spravovať prefekt. Pokiaľ išlo o smernicu o slobode pohybu prehlásil, že podľa talianskeho práva bude osoba vyhostená, ak sa zistí, že sa na území Talianska zdržiava ilegálne.

Stretnutie s pánom MARONIM, ministrom vnútra, a pánom RONCHIM, ministrom pre európske veci

Minister MARONI privítal delegáciu LIBE a spomenul prvé stretnutie s predsedom Deprezom, na ktorom bola predložená otázka „mimoriadnych nariadení".
Uviedol, že vykonávanie „mimoriadnych nariadení" pokračuje a najmä „sčítanie ľudu" a potrieb napreduje. Prvá správa obsahujúca všetky relevantné informácie bola podpredsedovi Komisie, BARROTOVI, odoslaná už 1. augusta. Následne od Komisie prišla pozitívna odpoveď. Podpredseda BARROT vlastne vzal na vedomie obsah správy a najmä uistenie ministra MARONIHO o tom, že nedošlo k zhromažďovaniu údajov na základe etnického pôvodu a náboženstva. Podpredseda BARROT požiadal o to, aby bol informovaný o miestnom uplatňovaní usmernení, ktoré vydal minister MARONI prefektom.

Delegácii poskytol aktuálne údaje o sčítaní ľudu: bolo sčítaných: 1 588 osôb v Lombardii, z ktorých bolo 773 neplnoletých; 1 608 osôb v Campanii, z ktorých bolo 786 neplnoletých; 2 679 osôb v Laziu, z ktorých bolo 1 228 neplnoletých.

Taktiež informoval delegáciu o tom, že 1 525 detí navštevuje školy, čo svedčí o potrebe vypracovať plán školskej dochádzky zo strany ministerstva školstva, UNICEF a Červeného kríža.
Podľa aktuálneho harmonogramu bude „sčítanie ľudu" v 3 regiónoch ukončené v polovici októbra a až potom začne druhá fáza vykonávania „mimoriadnych nariadení". Počas druhej fázy budú musieť mimoriadni komisári:
- nájsť vhodné miesta pre nové „regulárne" tábory, ktoré nahradia neregulárne,
- zabezpečiť školskú dochádzku detí,
- podporovať integráciu komunít, sociálnu a zdravotnú pomoc, vzdelávanie a prácu;
Zatiaľ obyvatelia kočovných táborov reagovali pozitívne na sčítanie ľudu, ktoré im má zabezpečiť totožnosť a budúcnosť.

Pri odpovedaní na sériu otázok od poslancov EP spolu s ministrom RONCHIM dodal, že cieľom zasahovania je eliminovať nezákonné tábory a degradujúce podmienky, v ktorých tam kočovníci žijú; cieľom je vybudovanie dedín so zabezpečenými službami a štruktúrami s cieľom zaistiť pokojné spolunažívanie (ako vo Voghere);
Ministri vyjadrili nádej, že taktiež vďaka tejto návšteve, bude možné prekonať, ak nie politické kontrasty, tak aspoň nedorozumenia. Z jeho pohľadu talianska vláda už preukázala ochotu nájsť riešenie v súlade so zásadami EÚ aj pre tri návrhy legislatívnych dekrétov, ktoré sú súčasťou „bezpečnostného balíka".

Pokiaľ ide konkrétne o tieto texty, minister MARONI informoval delegáciu LIBE o tom, že

- Európska komisia mala námietky len voči dekrétu, ktorý sa týka občanov EÚ a slobody pohybu, a že pri druhých dvoch opatreniach (o zlúčení rodiny a azyle) dostal zelenú;
- bude potrebné vykonať dodatočné preskúmanie v talianskej vláde a parlamente a že Komisii a Európskemu parlamentu zašle prepracované znenie, aby sa predišlo konfliktom s právnymi predpismi EÚ.

Pokiaľ ide o už platné opatrenie, ktoré do trestného zákona zavádza priťažujúce okolnosti pre občanov EÚ, ktorí sa na území Talianska zdržiavajú nelegálne, minister povedal, že talianskym úradom je jasné, že *priťažujúce okolnosti* sa majú uplatniť len na osoby, ktoré nie sú občanmi EÚ. Bol si vedomý toho, že táto otázka spôsobila problémy z hľadiska súladu s právnymi predpismi ES, ale potvrdil, že táto otázka bude prednostne riešená prostredníctvom „autentického" výkladu zákona a nie prostredníctvom formálnej zmeny a doplnenia tohto opatrenia.

Pokiaľ ide o sčítanie ľudu v kočovných táboroch a údaje zhromaždené v Neapoli pred vydaním usmernení minister povedal, že budú prepracované podľa usmernení.

Delegáciu tiež informoval o tom, že od schválenia „Amatovho dekrétu" bolo vyhostených 350 občanov EÚ, podľa jednotlivých prípadov, na základe osobitného administratívneho aktu a že v dočasných nápravných strediskách pre prisťahovalcov sa nenachádzajú žiadni občania EÚ.

Pokiaľ ide o útoky v tábore Ponticelli, minister MARONI uviedol, že prebieha súdne vyšetrovanie.

Taktiež informoval, že na sčítanie ľudu boli vyčlenené 3 milióny EUR a že v druhej fáze finančné prostriedky poskytne ministerstvo vnútra a školstva, podľa regiónov, provincií a municipalít, v spolupráci s UNICEF.

Informoval o tom, že 9. októbra sa uskutoční stretnutie medzi talianskymi orgánmi a rumunskými orgánmi a že 30. septembra sa minister MARONI stretne s rumunským ministrom vnútra DAVIDOM v Bukurešti.

V rámci zhrnutia tohto stretnutia sa predseda DEPREZ spýtal ministra MARONIHO, či správne pochopil tú skutočnosť, že legislatívne opatrenia ohľadom voľného pohybu občanov EÚ a priťažujúcich okolností budú prepracované podľa pokynov inštitúcií EÚ a minister MARONI to potvrdil.

Návšteva dvoch rómskych kočovných táborov [1]

Delegácia najprv navštívila tábor Casilino 900 a potom tábor Salone.

Casilino 900, Via Casilina, predmestie v severovýchodnej časti Ríma

Podľa správ z tlače v tábore Casilino 900 žije 650 ľudí, z ktorých je 250 neplnoletých. Tento tábor bol založený pred viac než 35 rokmi a nikdy nebol schválený. Aj keď v predchádzajúcich dňoch hygienické služby kraja odviezli viac než 500 ton materiálu, tábor vyzeral ako kasárne vo veľmi zlom stave, ako „favela“. Túto situáciu zhoršuje nedostatočná dodávka vody a elektrickej energie a taktiež systému vykurovania (ktoré bolo odpojené po návšteve orgánov činných v trestnom konaní, ktoré zistili, že je zavedené ilegálne).
Niekoľko členov delegácie navštívilo tábor a hovorili s jeho obyvateľmi o ich podmienkach.
Predseda DEPREZ považuje situáciu sa extrémne šokujúcu najmä z dôvodu dlhodobého pretrvávania tejto situácie a neexistencie minimálnych štandardov bežného života.
Podľa neformálnych prehlásení na mieste je uzatvorenie tábora Casilino 900 a premiestnenie jeho obyvateľov do „regulárneho“ tábora prioritou talianskych orgánov.

Campo Salone, Via di Salone 323, Rím

Tábor Salone spravuje *Comune di Roma*, spolu so sociálnym družstvom. Podľa tlačových správ pozostáva zo 135 bytových buniek alebo karavanov, v ktorých žije 700 ľudí. Je zabezpečený školský autobus a niektorí Rómovia pracujú mimo tábora. Na prvý pohľad sa zdá, že životné podmienky sú omnoho lepšie než podmienky v tábore Casilino 900 a dokazuje sa tým uskutočniteľnosť dočasného obydlia s vyššou úrovňou ľudskej dôstojnosti.
Preto aj v tomto prípade bolo obtiažne pochopiť, ako je možné ľudí, ktorí tu roky žijú, považovať ešte stále za „kočovníkov“.

Tlačová konferencia – *Miesto*: *Ambasciatori Hotel*[2]

Tlačovú konferenciu si môžete vypočuť na: http://www.radioradicale.it/scheda/262633

[1] *Tábory odsúhlasené s politickou skupinou 10. 9. 2008*
[2] *Ambasciatori Palace Hotel,* Via Vittorio Veneto, 62 - 00187 Roma, Tel. +39 06 47 493

ZÁVERY:

Podľa spravodajcu bola návšteva delegácie LIBE užitočná aj napriek tomu, že bola veľmi krátka.

1. Bolo možné sa uistiť o sociálnom napätí a atmosfére, ktorá je v súčasnosti charakteristická pre Taliansko s ohľadom na kočovníkov. Šíri sa nepokoj a zdá sa, že v každodennom živote pocit neistoty narastá nielen medzi Talianmi, ale aj cudzincami. Bol zaznamenaný nárast počtu činov motivovaných xenofóbiou a rasizmom a niektoré z nich boli bezprecedentne násilné. Citovaný „sociálny poplach“ má odôvodnenie v „bezpečnostnom balíku“ a v „mimoriadnych nariadeniach“ a ešte stále je aktuálny. Prehnané reakcie médií a politických diskusií viac rozdúchávajú, než upokojujú existujúce napätie v talianskej spoločnosti.

2. Bolo možné preskúmať a čiastočne porozumieť právnej zložitosti rôznych opatrení, ktoré podnikli talianske orgány v rámci takzvaného „bezpečnostného balíka“. Balík spája zákonný dekrét, ktorý sa zmenil na zákon, tri legislatívne dekréty, jeden návrh bežného práva a štyri vládne nariadenia, schválené podľa mechanizmu civilnej ochrany. Bolo (a naďalej je) ťažké pochopiť takúto zložitú právnu schému. Zdá sa, že informovanie širokej verejnosti a médií bolo zjednodušené a nesprávne, a spôsobilo nejasnosti, ktoré si vyžiadali ďalšie zásahy, napr. prijatie ministerských „usmernení“ dokončujúcich vládne „nariadenia“(po tom, ako si Komisia EÚ vyžiadala informácie a EP prijal uznesenie).

3) Aj keď intervencia člena delegácie LIBE bola jasne nepochopená (pravdepodobne z dôvodu problémov s prekladom), stretnutie s poslancami talianskeho parlamentu bolo veľmi zaujímavé, nakoľko umožnilo overiť problémy, ktoré môžu vzniknúť pri vykonávaní opatrení EÚ (napríklad smernice o slobode pohybu občanov EÚ). Na konci stretnutia bolo vyslovené želanie zorganizovať ďalšie stretnutia na špecifickejšie otázky a s lepšou prípravou.

4) Od zástupcov inštitúcií (napr. Červený kríž a UNHCR) a od mimovládnych organizácií bolo možné získať názory, poznámky a kritiku v súvislosti s tým, že verejné orgány už dlho podceňujú podmienky kočovníkov a že situácia predstavuje vážnu hrozbu.

5) Bolo možné získať vysvetlenia a uistenia od zástupcov vlády, najmä v súvislosti s nasledujúcimi otázkami:
- „priťažujúce okolnosti“, ktoré sú v súčasnosti v platnosti, sa nebudú vzťahovať na občanov EÚ a zákon bude podľa toho pozmenený a doplnený (alebo právne interpretovaný) a v tomto smere je na Európskej komisii, aby situáciu monitorovala;
- legislatívny dekrét, pozmeňujúci a doplňujúci talianske právne predpisy vykonávajuce smernicu č. 2004/38 bude stiahnutý a prijme sa nový návrh zákona spĺňajúci návrhy Európskej komisie tak, aby nedošlo k postihovaniu neregistrácie po troch mesiacoch pobytu a v tomto smere treba poznamenať, že vláda stiahla návrh legislatívneho dekrétu tak, ako sľúbila;
- „sčítanie ľudí“ v kočovných táboroch malo za cieľ zlepšiť sociálne začlenenie danej komunity, predovšetkým maloletých;
- nebola a nebude vytvorená žiadna databáza a údaje získané počas tejto operácie budú spravované tak, ako všetky ostatné podobné údaje a žiadna neplnoletá osoba mladšia než 14 rokov nebude identifikovaná ani jej nebudú vzaté odtlačky prstov bez súhlasu súdneho orgánu; v tomto smere bude na Národnom úrade pre ochranu údajov, aby vykonal primerané

overenia.

Minister oznámil, že situácia sa vyjasní po prvej fáze „sčítania“ (v polovici októbra) potom, čo prefekti („Commissari“) schvália plány presídlenia regulárnych a neregulárnych táborov a definíciu programov s cieľom pomôcť a začleniť členov danej komunity (predovšetkým deti).

6) Bolo možné zistiť záväzok miestnych orgánov nájsť vhodné riešenie pre kočovné tábory, najmä pokiaľ ide o situácie podobné „favele“, v prípade neregulárneho 35-ročného kočovného tábora (Casilino 900), ktorý je od centra talianskeho hlavného mesta vzdialený len 10 km.

Hlavné udalosti pred návštevou delegácie LIBE

2007

31. október. Talianka Giovanna Reggiani bola v Ríme znásilnená a zavraždená. Hlavným podozrivým je rumunský občan (neskôr odsúdený). Po tomto brutálnom zločine sa verejnosť začala dožadovať bezpečnostných opatrení. Niekoľko cudzincov bolo z Talianska vyhostených.

17. august. Taliansky cyklista bol napadnutý počas jazdy v Tor di Valle, na predmestí Ríma. Cyklista na následky tohto napadnutia zomrel o niekoľko mesiacov neskôr. Dvaja Rumuni boli za tento útok odsúdení.

2008:

10. máj. Na predmestí Ponticelli (samospráva mesta Neapol) bolo 16-ročné rómske dievča obžalované z pokusu o únos deväťmesačného dieťaťa. V nasledujúcich dňoch (12. – 14. mája) došlo k fyzickým útokom na niekoľkých Rómov a neznáme osoby zapálili niekoľko rómskych chatrčí. 15. mája boli všetci rómski obyvatelia prinútení opustiť tábor Ponticelli a presťahovať sa do táborov (a škôl) v iných štvrtiach. Podľa fám bola táto násilná reakcia spustená zo strany lokálnych kriminálnych živlov podobných mafii (Camorra)[1]. Taktiež sa zdôraznilo, že oblasť, na ktorej sa tábory nachádzali, sa mala tak či tak uvoľniť najneskôr do 4. augusta, aby bolo možné realizovať Mestský rehabilitačný program (PRU), ktorý schválila mestská rada. 29. mája 2008 námestník štátneho tajomníka vnútra vo svojom prejave adresovanom parlamentu, otvorene odsúdil toto násilie a netoleranciu voči Rómom a znovu potvrdil ochotu vlády rozhodne konať s cieľom odstrániť príčiny týchto prejavov netolerancie. Agentúra pre základné práva vypracovala „správu o incidente“ o týchto udalostiach (a zverejnila ju 4. augusta).

21. máj. S odvolaním sa na článok 5 zákona o civilnej ochrane, predseda talianskej rady ministrov vyhlásil núdzový stav v regiónoch Campania, Lombardia a Latium. Toto rozhodnutie bolo motivované sociálnym poplachom spôsobeným existenciou neregulárnych kočovných táborov a rizikom ohrozenia vnútorného verejného poriadku. Núdzový stav bol vyhlásený dekrétom do 31. mája 2009. Tento dekrét je skompletizovaný tromi špecifickými „nariadeniami (Ordinanze)“ (2) schválenými 30. mája („nariadenia“ 3676, 3677 a 3678), ktoré predpokladali „sčítanie“ ľudí (vrátane maloletých), ktorí žijú v regulárnych a neregulárnych kočovných táboroch v Neapoli, Ríme a v Miláne. Miestni prefekti v pozícii „mimoriadnych vládnych komisárov“ boli poverení zavedením tohto „nariadenia“3.

---

[1] Správa o incidente FRA ohľadom „Násilných útokov proti Rómom v štvrti Ponticelli mesta Neapol, Taliansko“, s. 6; De Arcangelis: „Napoli, ancora roghi contro i Rom, la Comorra dietro gli assalti“ in La Repubblica of 15.5.2008 s.11.

[2] „Nariadenia“ sú výnimočné, dočasné administratívne opatrenia, ktoré verejné orgány na národnej, regionálnej a lokálnej úrovni môžu schváliť na základe zákona (napr. zákona o civilnej ochrane) s cieľom čeliť výnimočným krízam alebo hrozbám. Nariadenia by mali obsahovať právne predpisy, ktoré je možné dočasne zľahčiť, ale v každom prípade by mali dodržiavať princípy právneho poriadku a medzinárodných dohôd a taktiež zákonov ES. Podmienky, ktoré je potrebné dodržiavať pri využívaní takýchto derogatívnych právomocí, boli stanovené talianskym ústavným súdom v rámci niekoľkých rozhodnutí (najnovšie rozhodnutie č 277 zo 16.júla 2008, precedensmi sú rozhodnutia č. 284 z roku 2006, 127 z roku 1995, 418 z roku 1992, 201 z roku 1987, 4 z roku 1977, 26 z roku 1961 a 8 z roku 1956).

[3] „Nariadenia“ predpokladajú predovšetkým, že „… **2.** Poverený komisár, ak je to potrebné, tak aj napriek ustanoveniam platným v oblasti životného prostredia, územného plánovania, zdravia a bezpečnosti, regionálneho plánovania, miestnej

23. máj. Talianska vláda prijala ďalšie právne opatrenia talianskeho „bezpečnostného balíka“.

1. Prvým je právny dekrét ([1]) č. 92 z 23.05.2008 (zmenený 24. júla 2008 konečným právnym predpisom č. 125) s názvom „Mimoriadne opatrenia týkajúce sa verejnej bezpečnosti“, ktoré obsahujú najmä nasledujúce body:
a) V prípade odsúdenia na viac ako dva roky väzenia sa na základe súdneho rozhodnutia cudzinci vyhostujú a občania EÚ presúvajú z územia;
b) Nelegálny status prisťahovalcov, ktorí spáchajú trestný čin, sa pridáva k zoznamu priťažujúcich okolností trestného zákona;
c) Poskytovanie ubytovania nelegálnym prisťahovalcom podlieha trestu od 6 mesiacov do troch rokov väzenia;
d) Pri dodržiavaní všeobecných zásad právneho poriadku, sa primátorom zverila právomoc prijať, medzi iným, motivované mimoriadne opatrenia s cieľom zabrániť „vážnym ohrozeniam verejnej a mestskej bezpečnosti“ a napraviť ich. Pojem „vážne ohrozenia verejnej a mestskej bezpečnosti“ je definovaný dekrétom ministra vnútra z 5.5.2008.

2. Druhé opatrenie pozostáva z **dvoch návrhov zákona** (predložených parlamentu 3.6.2008). Prvý návrh (v súčasnosti zákon senátu č. 733 je ešte stále predmetom diskusií, takže terajšie znenie je len predbežné) predpokladá niekoľko ustanovení, týkajúcich sa cudzincov, napríklad:
a) Ilegálny vstup podlieha trestu odňatia slobody od šiestich mesiacov do štyroch rokov. V takýchto prípadoch by mal súd, po konaní, ktoré by malo byť čo najrýchlejšie, taktiež nariadiť vyhostenie cudzincov.
b) Cudzinci môžu byť zadržaní v „identifikačných a vyhosťovacích centrách“ po dobu 60 dní, aby ich bolo možné identifikovať. Ak to nie je možné do 60 dní, sudca môže schváliť predĺženie zadržania na ďalších 60 dní a to na základe žiadosti veliteľa polície. Maximálna dĺžka zadržania sa predĺžila na 18 mesiacov (namiesto terajších 60 dní);
c) Veliteľ polície môže, aj pred uplynutím šesťdesiatich dní zadržania, vyhostiť cudzinca, o čom musí okamžite informovať kompetentný súd;

---

polície, cestnej siete a cestnej premávky, ale bez toho, aby tým bola doknutá povinnosť zachovať opatrenia nevyhnutné na ochranu zdravia a životného prostredia, sa postará o podniknutie nasledujúcich iniciatív:
a) vypracovanie akčných programov na ukončenie núdzovej situácie;
b) monitorovanie povolených táborov, v ktorých žijú kočovné komunity a určenie nezákonných osídlení;
c) identifikácia a sčítanie osôb, a to aj maloletých, a rodín žijúcich na miestach v zmysle písmena b), prostredníctvom zaznamenania podrobností;
d) prijatie nevyhnutných opatrení, pri využití policajných síl, voči osobám v zmysle písmena c), ktoré sú alebo by mohli byť predmetom správnych alebo právnych opatrení týkajúcich sa deportácie alebo vyhostenia;
e) určenie ďalších miest, ktoré by boli vhodné na povolené tábory, ak by existujúce plány nedokázali spĺňať bytové potreby;
f) prijatie opatrení zameraných na vyprázdnenie a obnovenie oblastí zabratých nezákonným osídlením;
g) vykonanie predbežných opatrení s cieľom obnoviť minimálnu úroveň sociálnych a zdravotníckych služieb;
h) prijatie opatrení zameraných na podporu sociálnej inklúzie a integrácie osôb presťahovaných do povolených táborov, s odvolaním sa najmä na podporné opatrenia a integrované projekty pre maloletých, ako aj na iniciatívy zamerané na riešenie problému nezákonného obchodovania, žobrania a prostitúcie;
i) monitorovanie a podpora sysstémov zavedených v rámci povolených táborov určených na podporu školskej dochádzky a odborného vzdelávania a zapojenia sa do projektov stavby obydlí alebo obnovy;
l) prijatie akýchkoľvek užitočných a nevyhnutných opatrení na ukončenie núdzovej situácie.

[1] Podľa článku 96 talianskej ústavy právny dekrét je „dočasným“, ale okamžite uplatniteľným zákonom, schváleným vládou v čase, keď čelí výnimočným okolnostiam. Parlament by mal premeniť právny dekrét na konečný zákon do 60 dní od jeho schválenia (ak je to potrebné, aj s úpravami). V tomto prípade to bol zákon č. 125 prijatý 24. júla, ktorým sa dekrét konvertoval.

d) Talianske občianstvo prostredníctvom sobáša je možné nadobudnúť po dvoch rokoch pobytu v Taliansku;
Druhý sa zaoberá ratifikáciou Prümskej zmluvy, ktorá sa priamo netýka štátnych príslušníkov tretích krajín

Tretí súbor opatrení „bezpečnostného balíka" bol predložený parlamentným výborom v podobe troch návrhov legislatívnych dekrétov([1]) vypracovaných vládou s cieľom upraviť existujúce právne predpisy, ktoré transponovali tri smernice ES, týkajúce sa:
a) smernice č. 2004/38 o slobode pohybu a pobytu občanov EÚ. Podľa legislatívneho dekrétu občania EÚ:
- ktorí chcú zostať v Taliansku viac než tri mesiace musia preukázať dostatok prostriedkov, z legálnych zdrojov, potrebných na podporu seba a svojej rodiny. Taktiež by mali mať zdravotné poistenie alebo by sa mali dobrovoľne zaregistrovať v Národnej zdravotníckej službe;
- môžu byť z územia premiestnení z dôvodov „verejnej bezpečnosti", medzi ktoré, okrem iných, patrí nezaregistrovanie sa u kompetentných orgánov do 10 dní po uplynutí troch mesiacov alebo ak ich je možné považovať za konkrétnu, reálnu a vážnu hrozbu pre základné ľudské práva, pre „verejnú bezpečnosť" alebo verejnú morálku. Ich premiestnenie bude urgentné v prípade, ak sa zdá, že ich pobyt nie je v súlade „občianskym a bezpečným spolunažívaním", ktoré sa preukáže bývaním v rozpore s urbanistickými alebo zdravotnými požiadavkami.
b) smernice č. 2003/86/ES o práve na zlúčenie rodiny (štátnych príslušníkov tretích krajín (ktorí nie sú občanmi EÚ)). Podľa tohto legislatívneho dekrétu je možné vykonať test DNA na náklady žiadateľa v prípade, keď nie je možné dodržanie podmienok zlúčenia s istotou overiť prostredníctvom dokumentov, ktoré predložili orgány krajiny pôvodu žiadateľov alebo ak existujú pochybnosti o pravosti nadobudnutých dokumentov.
c) smernice č. 2005/85/ES o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca. Pokiaľ ide najmä o žiadateľov o azyl, ak im bol vydaný príkaz k vyhosteniu alebo k zamietnutiu z dôvodu nelegálneho vstupu alebo pobytu v Taliansku pred predložením žiadosti o poskytnutie azylu, títo nebudú viac umiestnení do otvorených prijímacích centier, ale budú umiestnení do „identifikačných a vyhosťovacích centier".

Talianska vláda tieto opatreniam doplnila o
- posilnený dialóg s európskymi krajinami o pôvode RÓMOV (najmä s premiérom a ministrom vnútra Rumunska)
- nový záväzok obnoviť bilaterálne bezpečnostné dohody s krajinami mimo Európy ako napríklad dohoda s Líbyou o „spolupráci v rámci boja proti terorizmu, organizovanému zločinu, obchodovaniu s drogami a ilegálnemu prisťahovalectvu" (podpísaná v decembri 2000 s platnosťou od decembra 2002).

19. - 20. jún. Hammamber, komisár pre ľudské práva Rady Európy (RE) navštívil Taliansko. V správe zverejnenej ([2]) 28. júla 2008, komisár RE: „vyjadril obavu nad

[1] Podľa talianskej ústavy je legislatívny dekrét zákonom, ktorý schválila vláda na základe poverenia parlamentu, ktorý definuje zásady a obmedzenia, ktoré je potrebné dodržiavať. Pred konečným schválením by vláda mala viesť konzultácie s kompetentnými parlamentnými výbormi.
[2] Pozri:
https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1309811&Site=CommDH&BackColorInternet=FEC65B&BackColorIntran

nedávnym schválením „bezpečnostného balíka“, ktorý mal za následok zameranie sa na určitých rómskych prisťahovalcov EÚ a nad vyhlásením núdzového stavu v určitých regiónoch a nad následným zväčšením právomocí ich prefektov. Časté schvaľovanie núdzových legislatívnych a iných opatrení zo strany členského štátu Rady Európy naznačuje vážne nedostatky štátneho mechanizmu, ktorý sa zdá byť neschopný účinne riešiť sociálne problémy, ktoré nie sú ničím nové z pohľadu legislatívnych alebo iných opatrení...“
„... poznamenáva, že napriek rozsiahlemu opačnému štátnemu trendu, medzinárodné právo jasne stanovilo zásadu o tom, že cudzincov, ktorých jediným trestným činom je porušenie zákona o prisťahovalectve, by tranzitné alebo hostiteľské krajiny nemali považovať za zločincov alebo potenciálnych zločincov. Ako ustanovuje článok 17 ods. 3 Medzinárodného dohovoru z roku 1990 o ochrane práv všetkých migrujúcich pracovníkov a členov ich rodín, prisťahovalci, ktorí sú zadržaní z dôvodu porušenia ustanovení o prisťahovalectve, by mali byť držaní, ak je to možné, oddelene od odsúdených osôb alebo od zadržaných osôb, ktoré čakajú na súdne konanie. Hoci Taliansko ako štát nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru, komisár považuje tento text za odkaz na ochranu práv prisťahovalcov a potrebu vyhnúť sa ich kriminalizácii. S ľútosťou berie na vedomie nesúhlas vlády v súvislosti s týmto bodom.“
„... aj keď sa zdá, že neexistuje žiadna dohoda o readmisii medzi týmito dvomi krajinami, Taliansko násilne vrátilo do Líbye veľký počet ilegálnych prisťahovalcov. Preto, podľa talianskych orgánov, tieto vrátenia mali za následok to, že Taliansko plánovalo a monitorovalo nasledujúce vysťahovania deportovaných osôb z Líbye do ich krajín pôvodu[34].“

25. jún. Minister MARONI predložil talianskemu Senátnemu výboru pre ústavné veci „bezpečnostný balík“ a vysvetlil stratégiu vlády:
- uľahčiť vyhostenie ilegálnych prisťahovalcov tým, že nelegálny vstup sa bude považovať za trestný čin
- uľahčiť vyhostenie občanov iných členských štátov EÚ, ak sa nezaregistrujú po troch mesiacoch, ak nepredložia dôkaz o existencii legálnych finančných zdrojov a o pobyte v domoch pri plnom dodržiavaní právnych požiadaviek.
Deň potom tlač vydala správu o začatí sčítania ľudu v Neapoli.

2. - 3. júl. Taliansky stály zástupca dal na vedomie Komisii (podpredsedovi BARROTOVI) znenie talianskych „mimoriadnych nariadení“.
Podpredseda BARROT žiadal ministra MARONIHO o ďalšie informácie a najmä o informácie o rozsahu plánovaných opatrení, o právnom rámci, účeloch a postupoch „sčítania ľudu“. Komisia žiadala aj o ďalšie informácie o ostatných aspektoch „bezpečnostného balíka“, ktoré sa týkajú kompetencií ES/EÚ.

7. júl. Počas neformálneho zasadnutia Rady pre spravodlivosť a vnútorné veci sa minister MARONI stretol s podpredsedom BARROTOM a predsedom DEPREZOM.
Minister MARONI predložil predbežné informácie o situácii kočovných táborov v Taliansku (700 - 1000) a o skutočnosti, že „sčítanie ľudu“ má za cieľ len poskytnúť sociálnu pomoc týmto osobám.
Predseda DEPREZ vyjadril ministrovi svoju obavu ohľadom nejasného znenia „nariadení“ a informuje ho o tom, že Európsky parlament sa v ten istý deň chystá rokovať o uznesení, v ktorom vyjadruje veľkú obavu ohľadom rizika nepriamej diskriminácie RÓMOV (z ktorých

---

et=FEC65B&BackColorLogged=FFC679

väčšina predstavuje občanov EÚ). Preto sľubuje, že bude okamžite informovať politické skupiny o získanom vysvetlení a taktiež o možnosti prijať pozvanie ministra MARONIHO na návštevu Talianska s cieľom zistiť stav situácie.

9. júl. Jonathan Faull (generálny riaditeľ GR JLS) písomne požiadal talianskeho stáleho zástupcu, aby Taliansko predložilo správu o vykonávaní nariadenia do konca júla 2008. Predovšetkým:
- sa pýta, či je možné prvé sčítanie ľudu v Neapoli (s odkazom na náboženstvo a etnickú príslušnosť) považovať za incident, ktorý sa nebude opakovať;
- sa pýta, či sa dodržiavajú zásady ochrany údajov, najmä počas odoberania odtlačkov prstov a či osoby mladšie než 14 rokov sú identifikované na základe súdneho príkazu a len na účely identifikácie;
- sa pýta, aká je situácia v ostatných častiach Talianska (ktoré nespadajú pod vyhlásenie núdzového stavu);
- žiada zaslať Európskej komisii text ďalších návrhov zákonov spojených s „bezpečnostným balíkom“ (tri legislatívne dekréty zaoberajúce sa pohybom a pobytom štátnych príslušníkov EÚ, zlúčením rodiny pre štátnych príslušníkov tretích krajín a zaobchádzaním s utečencami).

10. júl. Európsky parlament schválil uznesenie ([1]), ktorým vyjadril vážnu obavu o použití mimoriadnych opatrení, ako napríklad „nariadenia“ (pozastavujúc bežné právne predpisy), o možnej nepriamej diskriminácii rómskej komunity (ako sa zdá z prvých formulárov o sčítaní ľudu v Neapoli), o riziku porušenia smernice ES o súkromí č. 95/46, proti akejkoľvek forme diskriminácie č. 2000/43 a taktiež o voľnom pohybe občanov EÚ č. 2004/38.

17. júl. Minister vnútra schválil „usmernenia“, na základe stanoviska talianskeho Úradu pre ochranu údajov, ktoré by mali komisári v Neapoli, Ríme a Miláne dodržiavať s cieľom ochrany osobných údajov, najmä maloletých (tak, ako to vyžaduje ES) a aby sa vyhli vypracovávaniu špecifických databáz počas „sčítania ľudu“.

1. august. Minister MARONI zaslal podpredsedovi BARROTOVI správu o vykonávaní prvej fázy núdzového stavu „kočovných táborov“ spolu s textom troch „legislatívnych dekrétov“ tak, ako boli upravené po preskúmaní zo strany parlamentných výborov (pozri vyššie), ale ešte nedokončené. Takéto zaslanie by sa malo považovať za znak mimoriadnej dobrej vôle národnej vlády voči Európskej komisii.

3. a 16. september. Prípravné stretnutia medzi podpredsedom BARROTOM a koordinátormi výboru LIBE (a členmi oficiálnej delegácie)

[1] Text, ktorý prijal Parlament
http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2008-0361+0+DOC+XML+V0//EN